

само классици, или такива, които при постъпването — или слѣдъ 2—3 семестра — би издържали изпитъ по тия езици точно по программата на классическитѣ гимназии. Какъ ще се приготвятъ тѣ, остава тѣхна работа; Училището ще изпълни дълга си, щомъ не унищожава своитѣ елементарни курсове, за да могатъ да се ползватъ отъ тѣхъ всички, които би пожелали. Но редомъ съ елементарнитѣ би трѣбвало непрѣменно да има и по-висши курсове, задължителни за такива студенти съ классическо образование, които иматъ за специалностъ филология или история.

2. Прѣподавателския персоналъ.

Онова, което ни интересува тукъ, не е прѣподавателския въпросъ изобщо, а само доцентурата като особенъ видъ академическо звание (на което се и възлагатъ задължения не напълно еднакви съ тия на професора), а не само като професорска степенъ съ по-малка заплата. Новиятъ законъ, законътъ за „Университетъ Христо и Евлогий Георгиеви“, който влѣзе въ сила на 1-и октомврий 905 година, прѣдвижда при всѣка катедра по единъ редовенъ доцентъ и неопрѣдѣлено число частни доценти. И това е единъ отъ малкото случаи, дѣто тоя законъ създава едно ново и напълно опрѣдѣлено законоположение, което ако бѣ що-годѣ разумно приложено, можеше въ продължение на десетина години значително да измени научната физиономия на Училището. Нистина, и стариятъ законъ не запрѣщаваше да се назначаватъ млади доценти, но той не съдър-